

РЕШЕНИЕ

№ 6831

гр. София, 15.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 01.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10102** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 203 и сл.

от АПК.

Делото е образувано по искова молба на „Инертекс“ ЕООД, В. срещу Българска агенция за безопасност на храните, за сумата от 10700 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди от незаконосъобразни действия на служители на ОДБХ С.. Размерът на исковата претенция е стойност на неправомерно отнето имущество на 05.10.2016 г., собственост на ищеца – 8180 литра отработени мазнини, държани в пластмасови съдове – бидони, както и 39 бр. нови бидони. Иска се присъждане на разноски. \не се претендира законна лихва

Ответникът – БАБХ, чрез процесуални представители аргументира становище за недопустимост/неоснователност на иска Претендира разноски по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита предявения иск за неоснователен и недоказан.

За да се произнесе по настоящото производство съдът съобрази следното:

От представените доказателства и изложените доводи се установява следната фактическа обстановка:

Ищецът е бил страна по наемен договор от 01.08.2016 г. на складово помещение от 50 кв.м., собственост на „Прогрес“ АД. Твърденията са, че на 04.10.2016 г. в отсъствие на представител на ищеца, както и собственик на имота, част от който е даван под наем е извършена проверка съвместно от представители на ОДБХ, РИОСВ, СДВР на наетото помещение. Както се установи на място е бил управителя на „Прогрес“ АД, който е

влязъл в пререкание със служителите на реда, което е предизвикало задържането му – показания на св. И., с.з. 17.05.2022 г. В присъствие на този свидетел, не е изнасяно имущество от складово помещение на „Инертекс“ ЕООД, това се потвърждава и от св. Г., с.з. 01.11.2022 г. В подкрепа на твърденията си ищецът не представя доказателства за изземване на вещи, които да са описани като негова собственост, било стока или амбалаж. На ищеца е осигурена фактическа и правна възможност за представяне на доказателства в подкрепа на неконкретизирани обстоятелства, както по исковата молба, така и по уточнителна такава в изпълнение указания на съда.

Съдът кредитира доказателства – писмени, приложени към молбите. Безспорно е, че със заповед на директор на ОДБХ № 747/03.10.2016 г. е определена комисия, съставена от служители на отдел „Контрол на храните“, представители на РИОСВ на складова база, [населено място], СО. Не е посочен конкретен обект за проверка, нито складодържател, както и дали или не се съдържат храни, което да е предмет на проверка. По отношение на проверяващите е разпоредено да се изготви доклад от проверката – не е представен, нито поискан от ищеца. Съдът служебно е разпоредил на ответник да се представи комплектована преписка по заповед 747/2016 с приложенията, което не променя обема на доказателствата и същността им – молба от 03.05.2022 г. от ответника. По извършената проверка е съставен констативен протокол 9/05.10.2016 г., съставен от д-р В., служител на ОДБХ и определен като член на комисията. От протокола се установява, че предмет на проверка е „установяване дейността на нерегистриран обект“. Установено е наличие на 1218 бидона с вместимост около 50 литра и етикирани: „УСО“ Ф. – България ООД; „растителна мазнина“, телефонни номера, предупреждение „негодно за човешка употреба“; температура на съхранение. Няма и не са установени данни стоката да е собственост на ищеца, за да се приеме, че е определена по вид и количество. Не е установено, тази стока да е притежание на ищеца. Намерени са при проверката и 120 бидона с неустановена течност. В КП 9/05.10.2016 г. е посочено, че по време на проверката не са присъствали представители на „УСО“ Ф. – България ООД, нито собственика „Прогрес“ АД. Според изложението от съставителя на КП от ОДБХ е уведомена фирма У. ООД, „която да извози и съхрани в регистриран склад наличните количества растителна мазнина, за което ще бъде издаден протокол и стокова разписка в ОДБХ С. град“. Препис от протокола е връчен на представител на ищеца на 19.10.2016 г. За случая е изготвена докладна записка от служител на СДВР, присъствал на проверката, като не е предприето изземване на стоката по време на дежурството на този полицейски орган. На 01.11.2016 г. е изготвен протокол от проведена среща на представител на ищеца и лицето съставило КП, от което може да се предположи, че в ОДБХ не се съдържа протокол за изземване, а такъв имало във второ РУП СДВР. Съставен е и протокол от 15.03.2017 г. за несъстояла се среща с представители на У..

От изпълнителен директор на БАБХ до представляващия ищеца по повод сигнал е изпратено писмо – отговор от 08.02.2017 г. Недвусмислено се сочи, че на сочената дата от складова база „Прогрес“ е иззето количество отработена мазнина, съответстващо на соченото в КП от 05.10.2016 г. Също така, според отговора на изп. директор БАБХ на 05.10.2016 г. в присъствие на служител на ОДБХ и на СДВР, намерената в складовата база мазнина е натоварена на бусове на У. ЕООД, за което У. ЕООД изготвил стокова разписка с посочен номер. Такава стокова разписка не е представена по административните преписки, но последното е без значение доколкото е безспорно, че считано от 05.10.2016 г. държател на иззетата мазнина и амбалаж е

У. ЕООД. Ищец не сочи доказателства да е предявил претенция за възстановяване стойността на отнетата стока или връщането ѝ от държателя.

По указания на съда, относно предмета и размера на иска, ищец представя две платежни нареждания в полза на търговец за сумите 7000+3700 лева. Платежното нареждане за 7000 лева е по фактура от 06.03.2017 г., а това е основание да се приеме, че този разход е четири месеца след изземване на стоката, равностойността на която се претендира. Отделно – към това платежно нареждане не е приложена фактура за осчетоводяване на разхода.

При така установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, като въз основа на препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК за неуредените въпроси субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ. Производството за обезщетения е уредено от законодателя в глава единадесета от АПК, към които препраща и чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ.

На основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ „държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност“. Увреждането на гражданите, в случая претърпяването на неимуществени вреди, представлява сложен юридически състав, чиито предпоставки следва да са налице кумулативно при търсене на отговорност на съответния административен орган. Ангажирането на отговорността и присъждането на обезщетение е допустимо при наличието на следните елементи: незаконосъобразен административен акт, вреда, причинна връзка между акта и вредата, а в случаите на деяние /действие или бездействие/, противоправност на деянието и причинно-следствената му връзка с настъпилата вреда.

За целите на закона е от значение не съществуването на някаква причинна връзка, а същата да е пряка и непосредствена. Под преки вреди следва да се разбират онези, които са типична, нормално настъпваща по време и място последица от незаконосъобразния акт, действие или бездействие. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправното действие или бездействие и установения за незаконосъобразен акт. Липсата на който и да е елементите от посочения фактически състав води до невъзможност да се реализира отговорността на държавата и общината по предвидения от закона ред. В тежест на ищеца е да докаже наличието на причинна връзка между отменения по съдебен ред акт на административния орган /неговото незаконосъобразно действие или бездействие/ и твърдените претърпени имуществени вреди /чл. 154 от ГПК/. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Както бе посочено, съгласно изложеното в петитума на исковата молба, претенцията е за имуществени вреди, вследствие на незаконосъобразни действия на служители на ОДБХ, от които да се ангажира отговорността на ответника..

Съдът намира, че не е налице първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника. Ищец не сочи незаконосъобразни действия на служители на ОДБХ, изразяващи се в отказ за връщане на иззета стока. Безспорно е, че проверката е извършена от служители на КХ при ОДБХ, като не се отричат фактическите

обстоятелства – проверката е по нареждане във връзка с подаден сигнал за държане на мазнини. В случая, дали това е дейност с разрешителен режим или не, няма правна стойност. Не може да се твърди, че проверката е при превратно упражняване на власт от страна на директор на ОДБХ, поради това, че това влиза в нормативно определените му задължения – УП БАБХ. Тези действия на служителите на ОДБХ не се доказва да са незаконосъобразни, доколкото в представените по делото писмени доказателства, считано от 05.10.2016 г. фактическата власт над стоката е в разпореждане на трето лице. Ищец не е в състояние да докаже какви са незаконосъобразните действия – в противоречие с каква нормативна уредба или при превишаване на власт е извършена проверката и резултатите от нея. При липсата на такова установяване, действията, изразяващи се в отказ за връщане на мазнината са извършени на годно правно основание, тъй като с предаването ѝ на трето лице, отговорността за опазването и съхранението не е за административния орган. Следва да бъде подчертано още, че с исковата молба и с уточненията не е заявено искане по чл. 204, ал. 4 АПК. В тази връзка, възможността да бъдат претендирани вреди, освен от „отменен по съответния ред“ административен акт също и от „незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица“ (чл. 203, ал. 1, предл. второ и предл. трето АПК) не означава, че щом е издаден, но не е отменен по съдебен ред изричен административен акт, то може да бъдат претендирани вреди, резултат от действия и/или бездействия, свързани със същия акт. Използвайки в чл. 203, ал. 1 и в чл. 204, ал. 4 АПК понятията „действия“, „бездействия“ законодателят е имал предвид тези, дефинирани с чл.чл. 250, ал. 1, 256 АПК. В противоречие с принципите на законност и на равенство на страните, както и с принципа за стабилитет на административните актове би било да се приеме, че пропускането на възможността за оспорване на административен акт по надлежния ред, не е пречка неограничено дълго във времето да се иска установяване незаконосъобразност на действия/бездействия, които имат отношение към предмета на акта.

Не се установява по делото да е налице втората предпоставка, а именно: вреда. Конкретно в случая се твърдят имуществени вреди, изразяващи се в обедняване на ищеца с отработената мазнина, с която той търгува. Фактурата за платена на трето лице сума от 3700 лева по фактура от 01.09.2016 г. не установява точно тази платена отработена мазнина да е предмет на проверката и изземването и предаването ѝ на У. ЕООД. За сумата 7000 лева, предвид изложеното, съдът не коментира да е вреда и предмет на иска. Вредата като правен институт представлява накърняване имуществото на правните субекти или на техни неимуществени блага. Имууществените вреди представляват сериозно засягане материалното състояние на претендиращия възстановяването им. Ето защо в тежест на ищеца е да докаже, че действията на администрацията от 05.10.2016 г. са му причинили вреда, изразяваща се в нарушаване имуществото му с намаляване, както по количество, така и по стойност. Основателността на иска по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината при или по повод изпълнение на административната дейност; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилния вредоносен резултат.

При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се

ангажира отговорността на държавата и общините по посочения ред. Съгласно чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от АПК, исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава. За неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Следователно основната предпоставка за реализиране на тази отговорност е вредите да са причинени от действия или бездействия на органи на държавата или общините при или по повод изпълнение на административна дейност. Дейността по провеждане на проверката е административна дейност, а незаконосъобразните действия по извършването са за доказване в тежест на ищеца, а това не е извършено или да са представени доказателства, от които основателно да се приеме нарушение на нормативни или служебни задължения.

За уважаване на предявения иск ищецът следва да докаже по безспорен начин кумулативното наличие на следните предпоставки: че е претърпял описаните в исковата молба вреди /както съдът прие, не се установи и доказа/ и, че те са в пряка връзка с посочените незаконосъобразни действия и бездействия.

Непозволено увреждане, което е в основата на възможността да се търси отговорност на сочените в ЗОДОВ органи представлява сложен фактически състав, включващ следните елементи: деяние, противоправност на деянието, вреда, причинна връзка между деянието и вредата. Отговорността на държавата и общината е обективна и вина в случая не се изследва. Деянието се разбира като конкретна външна проява на едно лице, изразено както в действие, така и в бездействие. То е противоправно, когато противоречи на правните норми.

Освен противоправно деяние, непозволеното увреждане предполага и вреда. Вредата представлява смущение, накърняване или унищожаване на благата на човека, представляващи неговото имущество, права, телесна цялост и здраве, душевност и психическо състояние. Вредата е в причинна връзка с извършеното деяние, когато е пряка и непосредствена последица от него.

При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред. Съгласно чл. 4 ЗОДОВ, държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

В процесния случай съдът намира, че не са налице предпоставките от сложния фактически състав на по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

От друга страна, разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице. На обезщетение подлежат действително настъпилите вреди, които са в пряка причинна връзка с отменения незаконосъобразен акт, действие или бездействие, и са пряка и непосредствена последица от тях. Според този съдебен състав ищецът не установи настъпилата в имуществото му вреда, неустановена и по размер, която да е в пряка причинна връзка с действия на ответника /негови служби или служители/, които са незаконосъобразни като фактически действия.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че искът е неоснователен и недоказан.

При този изход на делото на ответника се следват разноски, такива са поискани своевременно, поради което следва да се присъдят от съда в размер на 830 лева, както са поискани.

С оглед на изложените мотиви и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на „Инертекс“ ЕООД за сумата 10700 лева против Българска агенция по безопасност на храните като неоснователен и недоказан по основание и размер.

ОСЪЖДА „Инертекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Българска агенция по безопасност на храните, сума в размер на 830 /осемстотин и тридесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия:,,